

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 280. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568446768/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

bliver Sol?" – Det var artigt nok; men efter den Smule Kundskab jeg har om Stjerner, skulde det synes rimeligere, at en Sol omsider kunde blive til Comet. Ligemeget imidlertid det ene eller det andet! hvad der er *lysende og varmende* deri ville vi tilbede, og haabende beundre dens Gang! Et blot Veirlys, en simpel Lygtemand er det dog neppe, hvad der frembryder i Vesten. Derom vare vi alle eenige.

Men hvad er *Frihed*? ... Ja! vidste vi det aldeles bestemt, havde vi den udentvivi allerede. Der gives *menneskelig Frihed*, og *borgerlig Frihed*. Begge bestaae i Uafhængighed. Den borgerlige i Uafhængighed af alt andet end *Loven*; den menneskelige i Uafhængighed af alt andet end *Fornuften*. Man taler og om en tredje, den saa kaldte *politiske Frihed*; men sandt at sige veed jeg aldeles ikke hvad man taler om, naar man taler om den. En Stat kan umuelig være ganske uafhængig, hvis den ikke opbører at være Stat, i det mindste cultiveret Stat. Er denne Uafhængighed umuelig, saa er den i det mindste først tænkelig som Resultat af de andre. Alle Stater maae være frie, før een eneste bliver det.

Man begynder i alle Ting udentvivi best og sikkerst med Begyndelsen. Det har imidlertid hidindtil for det meste været Moden at begynde bæg fra, ved Enden. Først politisk Frihed, siden borgerlig, og endelig menneskelig: tre – to – een. Giv mig derimod først frie, det er: *moralske* Mennesker, i et Øieblik har jeg frie, det er: *lovbydige* Borgere, og gives disse overalt, følger den *politiske Frihed* af sig selv, som en ligesidet Triangel, af tre lige store Vinkler.

„Det er *Opbygnings-Systemet*," sagde *Sparzet*, vældigen understøttet af *Adams* – „Det er ypperligt i Theorien; men duer intet i Praxis! – Af een opkommer to, og af to med een *tre* i *Tankerne*; men i *Tingene* gaaer denne Operation ikke an. Vi have her, for Exempel, kun *een Regnskierm*; see til om du kan gjøre to, end sige tre deraf? Derimod have vi *tre Hatter* – og til Beviis, at det er mueligt deraf at gjøre *to*" – (vi sadde alle tre paa eet Sæde, og Taleren, eller rettere Handleren, i Midten) – snup, fløi Hatten af *Adams* – „og *een* –“ vips! fløi Hatten af mig ... „Dette kaldes *Nedriveises-Systemet*“ blev han ved, „og Bevset hedder *Argumentum a pileo*, det meest passende, man kan vælge, da Hat-